

Andens snurr i *församlingslivet*

Svenska
kyrkan

Det är Anden som sätter snurr på församlingslivet.

Andens färg är röd.

Vi får bidra till snurren - sätta snurr på församlingslivet och gemenskapen i Uppsala stift - genom vårt arbete med att stärka de fyra bärkrafterna.

Den pastorala bärkraften är den bärkraft som kyrkans liv kretsar omkring.

Därför är pinnen på snurren röd. Den pastorala bärkraften kan även beskrivas som vår livskraft.

Uppsala stifts nya strategidokument *ett inspirationsmaterial för teologiska samtal*

Uppsala stift har antagit ett nytt strategidokument. Den nya strategin innebär att vi ska fokusera vårt gemensamma arbete i stiftet på att tillsammans stärka den pastorala bärkraften, den organisatoriska bärkraften, den demokratiska bärkraften och den ekonomiska bärkraften i våra församlingar. Under år 2024 har stiftsorganisationen genomfört ett omställningsår i syfte att förbättra stiftsorganisationens möjligheter att stödja och stärka bärkrafterna i församlingarna. Den nya strategin kommer sedan att vara utgångspunkten för vårt gemensamma arbete i stift och församlingar under perioden 2025–2030.

Relationen mellan stift och församlingar betonas starkt i vårt nya strategidokument. Det gör att det blir extra viktigt att den nya strategin också blir till glädje och nytta när kyrkoråd och arbetslag i stiftets församlingar och pastorat vänder och vrider på frågor som berör de fyra bärkrafterna. Ibland behöver sådana samtal vara mycket konkreta. Ett gudstjänstschema kan behöva utformas, en underhållsplan kan behöva diskuteras och lediga tjänster kan behöva annonseras ut. Samtal kring sådana konkreta frågor är ofta mycket teologiska och de kan bidra till att stärka en eller flera av bärkrafterna.

Ibland behöver samtalen på ett extra tydligt sätt vara övergripande och strategiska. I syfte att bidra till sådana teologiska samtal om de fyra bärkrafterna har biskopar och prostar tillsammans utvecklat detta samtalsmaterial. Tanken är att det ska kunna användas av både kyrkoråd och arbetslag. Också andra grupper som tycker att det är intressant är välkomna att använda det. Vi är medvetna om att de fyra bärkrafterna är

beroende av varandra. Det är därför svårt att separera dem från varandra. Vi väljer dock i det här sammanhanget att uppmärksamma en bärkraft i taget. Tanken är att ett kyrkoråd eller ett arbetslag på en enkelt sätt ska kunna avsätta tid för teologiska bärkraftssamtal vid fyra olika tillfällen.

I materialet presenteras varje bärkraft med hjälp av en livsberättelse eller en vision och en bibelberättelse. Dessutom finns några samtalsfrågor som kan användas som en utgångspunkt för den gemensamma reflektionen. Samtalsfrågorna täcker inte in allt som kan sägas om den aktuella bärkraften utan är en inspirationskälla. Väck-er texterna andra frågor som berör den aktuella bärkraften är det klokt att samtala om dem i stället.

Den som leder samtalet (kyrkorådets ordförande eller kyrkoherden) introducerar materialet på valfritt sätt. Det är viktigt att introduktionen väcker intresse och engagemang bland dem som ska vara med i samtalet. I en grupp kan det vara bra att säga: "Biskopen har sagt att vi ska prata om detta." I en annan grupp kan det vara bättre att säga: "Vi har hittat ett material som Uppsala stift har tagit fram som vi tror kan vara användbart för oss." I en tredje grupp kan det vara klokt att utan större åthävor läsa bibeltexten, be en bön och sedan samtala om en av frågorna.

Vi som står bakom materialet ber om och hoppas på goda samtal som blir till välsignelse!

Organisatorisk bärkraft

När den organisatoriska bärkraften är god;

- *Då är många människor engagerade i församlingslivet. Nya människor dyker då och då upp i församlingslivet, nya kontakter kan lätt knytas och nya medarbetare söker gärna lediga tjänster i församlingen.*
- *Då kan både anställda och ideella medarbetare växa i de uppgifter som de har och de trivs i den gemensamma arbetsmiljön.*
- *Då är det naturligt att med regelbundet inventera vilka förmågor som finns och behövs i olika uppdrag och roller.*
- *Då är samarbetet gott och nya idéer kan ta form och prövas. Det går lätt att utveckla samarbeten för att kunna säkerställa att församlingens grundläggande uppgift kan utföras med hög kvalitet och stor glädje – nu och i framtiden.*

En livsberättelse

En stor händelse i norra Värmland är rallycross-tävlingarna på motorstadion i Höljes. Höljes är en kyrkby i Norra Finnskoga socken. Här bor färre än 100 personer. När det är rallycross-tävlingar kommer 40 000 åskådare hit och de stannar i uppe-mot en vecka.

För några år sedan bestämde sig Karlstads stift för att skicka upp ett par präster till tävlingarna. Prästernas uppgift var att ingå i kristeamet och finnas tillgängliga för samtal med publiken på arenan.

Församlingens anställda och ideella medarbetare var också på plats på motorstadion. De hade en mängd olika uppgifter. Stiftskansliets tillresta personal fick veta att kyrkorådets ordförande var ansvarig för säkerheten på campingen. Kyrkogårdschefen var i sin tur ansvarig för att allt fungerande i biljettkassorna vid entrén. Pastors-expeditionens personal hade i uppgift att säkerställa trygghet förvaring av kontanterna som fanns i kassorna. Också den tidigare kyrkoherden var på plats. Hon hade även detta år åtagit sig uppgiften att steka hamburgare i en av kioskerna. Även kantorn hade en viktig uppgift. Hon skulle sjunga nationalsångerna för segrarna i de olika klasserna. Dessutom var flera kyrkvårdar, syförening-smedlemmar och körsångare på plats eftersom pensionärsföreningen som de tillhörde gräddade stora mängder pannkakor under tävlingsdagarna. Således var församlingen mycket väl representerad på arenan genom både anställda och ideella medarbetare.

Rallycross-tävlingarna på motorstadion i Höljes är ett arrangemang som kan genomföras eftersom det finns en gedigen organisatorisk bärkraft i motorklubben. Många människor i Norra Finnskoga behöver ställa sin tid och sina förmågor till förfogande för att allt ska fungera. Alla som tar på sig ett uppdrag är inte jätteintresserade av rallycross. Några är till och med mycket skeptiska till motorsport eftersom biltrafiken är en stor miljöbov. De flesta ställer upp eftersom de vill att bygden ska leva, att affären ska få vara kvar och att traktens ungdomar ska få lyssna till kända artister som uppträder på arenan under kvällarna. Man kan säga att de vill bibehålla eller stärka den organisatoriska bärkraften i bygden.

Hur kan vi, i Svenska kyrkan, bibehålla och stärka den organisatoriska bärkraften så att vi i vår församling kan utföra vår grundläggande uppgift och därigenom bidra till livet i våra bygder – nu och i framtiden?

En bibelberättelse

I Bibeln beskrivs hur Gud ledde Israels folk under deras vandring genom öknen. Folket ställdes inför många och stora utmaningar. När maten tröt, vandringen blev tung och fienden attackerade uppstod tvister inom folket. De som var på samma av Gud ledda vandring började bråka med varandra. Sådana tvister medförde att Mose fick mycket att göra. Hans svärfar Jetro kom då till hans undsättning och hjälpte honom att organisera upp sitt eget arbete och folkets samspel med varandra på ett bättre sätt.

Vilka organisatoriska utmaningar ställs vi inför i vår församling?

Så här står det i 2 Moseboken 18:13–26:

Nästa dag satte sig Mose för att skipa rätt bland folket, och folket stod omkring honom från morgonen ända till kvällen. När svärfadern såg hur mycket Mose hade uträtt sade han: "Måste du göra allt detta för folket? Varför skall du ensam sitta här med allt folket omkring dig från morgon till kväll?" – "Folket kommer ju till mig för att fråga Gud", svarade Mose. "När de har någon tvist kommer de till mig, och jag skipar rätt mellan dem och lär dem Guds bud och lagar." Hans svärfar sade: "Det här har du inte ordnat bra. Du tröttar ut både dig själv och allt folket som står här. Arbetet blir för tungt för dig, du kan inte göra det ensam. Nu skall du lyssna på mitt råd, då skall Gud vara med dig. Själv kan du vara folkets talesman inför Gud och lägga fram deras ärenden inför honom, och du skall inskräpa buden och lagarna hos dem och lära dem vilken väg de skall gå och hur de bör handla. Men du skall utse några bland folket, dugande och gudfruktiga män, pålitliga och redbara, och sätta dem att leda grupper på tusen eller hundra eller femtio eller tio. De skall alltid skipa rätt bland folket; alla viktiga fall får de hänskjuta till dig, men i de enklare målen kan de själva döma. Så kan du lätta din börda och låta dem bära den tillsammans med dig. Om du gör detta och det sker på Guds befallning kan du hålla ut, och alla som är här kan också gå hem nöjda." Mose lyssnade till sin svärfar och rättade sig efter honom. Han valde ut dugande män bland israeliterna och gjorde dem till hövdingar över folket, till ledare för grupper på tusen eller hundra eller femtio eller tio. De skipade alltid rätt bland folket; svåra fall hänsköt de till Mose, men i de enklare målen dömde de själva.

Samtalsfrågor – organisatorisk bärkraft

1. Gud har gett varje människa en mängd olika gåvor och förmågor. Någon är bra på att steka pannkakor. En annan är bra på att leda kyrkokören. Tar vi vara på förmågor som Gud ger människor som finns här hos oss?
2. Vilka nådegåvor och vilka kompetenser har vi behov av i vår församling? Vet vi namnen på några personer som har just dessa nådegåvor eller kompetenser? Finns det i vår närhet människor med nådegåvor och kompetenser som vi ännu inte använder?
3. Var tror vi att den organisatoriska bärkraften i vår församling kommer att vara som allra svagast om fem år? Vad kan vi göra idag för att stärka den organisatoriska bärkraften just där eller just i det avseendet?

Demokratisk *bärkraft*

När den demokratiska bärkraften är god;

- *Då är det lätt för nomineringsgrupperna att få kontakt med människor som gärna vill stå till förfogande. Målsättning att alla Svenska kyrkans demokratiskt valda organ ska bestå av 40 % kvinnor, 40 % män och ha 20 % ledamöter som är yngre än 30 år är känd och eftersträvas.*
- *Då är samspelet mellan styrning och ledning och huvudmannskapet för begravningsverksamheten välfungerande.*
- *Då är ansvaret för kulturarvet är aktivt och framåtsyftande.*
- *Då finns en innovativ samverkan med andra lokala aktörer som syftar till att värna skapelsen och ta ansvar för människor i social utsatthet.*

En livsberättelse

Middagen står ännu inte på bordet men barnen i familjen har redan slagit sig ner på sin plats. Två av dem är involverade i en häftig diskussion om matfrågor som handlar om det stundande demokratiska valet av elever till skolans kostråd. På skolan går cirka 120 elever från förskoleklass till årskurs 9. Alla tre barnen går på samma skola och de tänker helt olika kring maten som serveras i skolbespisningen.

Familjens äldsta barn, en pojke, har ett stort intresse för matlagning och demokratiska beslutsprocesser. Han har länge suttit i skolans kostråd och där har han varit drivande i den utveckling som nu har resulterat i att eleverna får ett mer varierat utbud av rätter och mer exotiska tillbehör. Han är irriterad över att han inte längre kan fortsätta i uppdraget.

Det yngsta barnet, en lillasyster, är mycket glad och stolt över att hon med största sannolikhet kommer att väljas in i skolans kostråd. Det här blir hennes första uppdrag i ett demokratiskt valt organ. Hon älskar fiskbullar och är fast besluten att driva fiskbullsfrågan. Om hon får som hon vill kommer fiskbullar i framtiden att serveras mycket oftare i skolbespisningen.

Mellanbarnet, en flicka, är inte särskilt intresserad av skolmaten. Hon uppskattar förvisso inte fiskbullar men hon gillar inte heller alla exotiska maträtter som hennes storebror har lyckats få med på menyn. Just nu känner hon doften mamas pastawok med kyckling. Hon tycker att syskonen borde tagga ner, äta det som serveras och låta maten tysta munnen.

När barnens mamma sätter wokpannan på bordet och slår sig ner ändrar samtalen karaktär. Nu förflyttas fokus från fiskbullarna till spelreglerna i en demokrati.

Sonen i familjen ifrågasätter systemens beslut att driva fiskbullsfrågan i kostrådet. Han menar att en majoritet av skolans elever inte är särskilt förtjusta i fiskbullar. Därför tycker han att hans syster inte borde stå på sig i fiskbullsfrågan även om den är angelägen för henne. Hon utgår från sina personliga preferenser och inte från en stark opinion i väljarkåren.

Mamman sneglar lite på sin yngsta dotter som med en beslutsam min äter pastawok med kyckling. Hon tänker inte ge sig. Om det inte vore för fiskbullarna skulle hon inte engagera sig i matrådet. Hennes storebror ska inte diktera vilka åsikter eller frågor som hon ska driva. Så ska det inte gå till i en demokrati. Det har hon minsann lärt sig i skolan.

”Tack för maten!” ropar mellanbarnet från trappan innan hon försvinner upp på sitt rum. Hon har

annat som hon tycker är viktigare än frågor om fiskbullar och exotiska rätter i skolmatsalen.

Hur hanterar vi radikalt olika uppfattningar i frågor som är så avgörande för oss att de måste drivas även om de inte kan lösas i samförstånd?

En bibelberättelse

I Bibeln beskrivs hur det gick till när en person som skulle ersätta Judas Iskariot som den tolfte aposteln valdes. De andra apostlarna, Jesu mor Maria och hans bröder samt ytterligare några kvinnor vars namn vi inte längre känner till höll ihop under ständig bön. Vid ett tillfälle då en stor skara människor var samlad tog Petrus till orda. Han meddelade att Judas Iskariots ämbete nu behövde övergå till någon annan. Kriterier för valbarhet fastställdes och två personer kom upp på förslag. Efter bön och lottdragning fick Mattias överta tjänsten som apostel efter Judas Iskariot.

Hur arbetar vi för att hitta flera lika goda kandidater till olika uppdrag i vår församling?

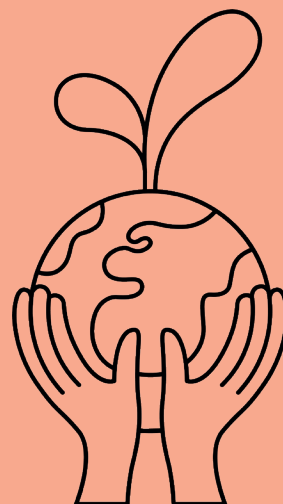
Så här står det i Apostlagärningarna 1:12–17, 20b–26:

Då återvände de till Jerusalem från det berg som kallas Olivgårdsberget och som ligger bara en sabbatsväg från staden. Och när de kom dit gick de upp till det rum i övervåningen där de höll till, Petrus, Johannes, Jakob och Andreas, Filippos och Tomas, Bartolomaios och Matteus, Jakob, Alfaios son, Simon seloten och Judas, Jakobs son. Alla dessa höll ihop under ständig bön, tillsammans med några kvinnor, Maria, Jesu mor, och hans bröder. En dag vid den tiden tog Petrus till orda inför bröderna – omkring 120 personer var samlade – och sade: ”Mina bröder, de ord i skriften skulle uppfyllas som den heliga anden lät David säga om Judas, han som blev vägvisare åt dem som grep Jesus. Han var en av oss och hade fått samma uppdrag som vi. [...] I Psaltaren står det: [...] Må hans ämbete övergå till någon annan. Därför måste nu någon av dem som var med oss under hela den tid då Herren Jesus kom och gick ibland oss, från det att han döptes av Johannes fram till den dag då han blev upptagen från oss – någon av dem skall vittna tillsammans med oss om hans uppståndelse.” Två blev föreslagna, Josef Barsabbas, som kallades Justus, och Mattias. Och man bad: ”Herre, du som känner allas hjärtan, visa oss vilken av dessa båda du har utvalt till denna tjänst som apostel efter Judas, som övergav sin plats för att hamna där han hör hemma.” Så kastade de lott, och lotten föll på Mattias, och han upptogs som den tolfte bland apostlarna.

Samtalsfrågor – demokratisk bärkraft

1. *Hur är stämningen eller atmosfären hos oss nutida lärjungar, bland anställda och förtroendevalda i vår församling? Hur når vi samförstånd? Hur ser vi till att olika åsikter får utrymme i samtalen?*
2. *Hur gör de nomineringsgrupper som finns i vår församling för att hitta lämpliga kandidater till förtroendeuppdrag i vår församling? Hur säkerställs en bred representation som bland annat innebär att människor i olika åldrar och med olika förutsättningar får möjlighet att bidra? Hur ser introduktionen ut för den som får en ny tjänst eller ett nytt uppdrag?*
3. *Judas förrådde Jesus. Vad uppfattar vi som ett svek mot det som behöver förena alla oss som i våra olika funktioner företräder Svenska kyrkan? Vad innebär det att dela Svenska kyrkans värdegrund? Vill vi hellre se tomma stolar i beslutande organ än behöva förhålla oss till ledamöter som enligt vår uppfattning inte delar Svenska kyrkans värdegrund?*

Ekonomisk *bärkraft*

När den ekonomiska bärkraften är god;

- *Då är församlingens budget tydligt relaterad till församlingsinstruktionen och verksamhetsplanen. De tre dokumenten präglas av ett etiskt förhållningssätt som uttrycker Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära.*
- *Då kännetecknas förvaltningen och administrationen i församlingen av professionalitet. Gynnsam samverkan välkomnas och uppmuntras.*
- *Då är betalningsförmågan god, både på kort sikt och på lång sikt. Resurserna förvaltas utifrån ett hållbarhetsperspektiv. Trovärdiga prognoser och uppdaterade underhållsplaner ligger till grund för den ekonomiska planeringen. De investeringar som församlingen gör är väl genomtänkta och inte ett uttryck för hastigt uppkomna idéer eller enskilda människors personliga projekt.*
- *Då har personal och de organ som fattar beslut i ekonomiska frågor tillgång till klargörande underlag samt kompetens som behövs för att de ska förstå materialet.*

En livsberättelse

När Zimbabwe blev självständigt 1980 räknades landet som ett av Afrikas rikaste länder. Sedan dess har mycket hänt. Under 1990-talet gick landet in i en ekonomisk kris som lämnade den zimbabwiska dollarn så gott som värdelös. Spåren av den ekonomiska krisen präglar fortfarande landet. Arbetslösheten är hög och inflationen är extrem. Under de senaste åren har dessutom torka och höga matpriser lett till ökad politisk spänning i landet.

Uppsala stift har en långvarig och djupgående vänskap med den evangelisk-lutherska kyrkan i Zimbabwe (ELCZ). Ett uttryck för vår vänskap är Zimbabwefonden vars avkastning går till prästlöner och uppehälle för dem som utbildar sig till präster inom ELCZ. Den evangelisk-lutherska kyrkan i Zimbabwe är beroende av att vi här i Sverige sköter vårt förvaltarskap väl. Tillsammans behöver vi i Uppsala stift säkerställa att fonden är så stor att avkastningen gör det möjligt för ELCZ att utbilda så många präster att församlingslivet fungerar också i framtiden.

Häromåret besökte en liten grupp från Uppsala stift Zimbabwe under en period då elpriserna i Sverige var ovanligt höga. Detta bekymrade våra vänner i Zimbabwe som ställde många frågor om hur vi klarade oss i denna svåra tid. De hade fått rapporter från Sverige om kalla kyrkor och gudstjänstfirare som var tvungna att sitta med ytterkläderna på i kyrkbänkarna. Våra vänner i den zimbabwiska värmen bad för oss och för en snar sänkning av de svenska elpriserna.

Besökarna från Sverige kunde konstatera att i Zimbabwe kom och gick strömmen på ett oförutsägbart sätt. Små solceller intill husväggarna var en vanlig syn. Många familjer kunde klara sin egen elförsörjning. Internetuppkopplingen var lika oberäknelig som strömförsörjningen.

En av de sista dagarna ställde den lilla svenska delegationen den fråga som gruppen hade funderat över under hela besöket. Hur kom det sig att våra vänner i Zimbabwe, som ständigt har dålig elförsörjning och mycket små ekonomiska resurser, var så oerhört bekymrade över Svenska kyrkans höga elräkningar? Våra vänner känner oss väl. De vet att vi har det gott ställt. Kylan i Sverige kan förvisso verka skämmande men en församling som har ytterkläderna på kommer inte att förfrysas sig i en kyrka. Med rätt underhållstemperatur kommer också orgeln att klara sig.

Svaret som gavs var tänkvärt. Våra vänner sa: "Vi vet att ni i Sverige är välbeställda men ni är inte vana vid att behöva sänka standarden. När ni inte längre kan ha det så bekvämt som ni brukar blir det extra utmanande för er. Vi vill dela och bära den utmaningen tillsammans med er."

Hur behöver vi i vår församling utmanas idag – i vår bekvämlighet – för att vi ska bli ännu bättre på att ta vårt ansvar för framtiden?

En bibelberättelse

När Jesus undervisade sina lärjungar använde han ofta liknelser. I Bibeln finns många av Jesu liknelser nedtecknade. Några av de mest kända liknelserna handlar om pengar. I en av dem beskriver Jesus hur några tjänare fick olika ekonomiska förutsättningar då de skulle förvalta en annans egendom under en period. Det kan vara intressant att veta att en talent motsvarade mer än femton årslöner för en arbetare på Jesu tid. Det rör sig alltså om en stor egendom och därmed om ett stort ansvar. Liknelsen väcker frågor om vad ett gott förvaltarskap innebär. I liknelsen samspelar det anförtrödda antalet talenter med förmågan eller modet att göra affärer.

Varför vågar inte den som har fått en talent lika mycket som den som har fått fem talenter?

Så här står det i Matteusevangeliet 25:13–27:

Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne. Det blir nämligen som när en man skulle resa bort och kallade till sig sina tjänare och lät dem ta hand om hans egendom. Den ene gav han fem talenter, den andre två, den tredje en, åt var och en efter hans förmåga. Sedan reste han därifrån. Den som hade fått fem talenter gav sig genast i väg och gjorde affärer med dem så att han tjänade fem till. Den som hade fått två talenter tjänade på samma sätt två till. Men den som hade fått en talent gick och grävde en grop och gömde sin herres pengar. Efter lång tid kom tjänarnas herre tillbaka och krävde redovisning av dem. Den som hade fått fem talenter kom och lämnade fram fem till och sade: "Herre, du gav mig fem talenter. Här är fem till som jag har tjänat." Hans herre sade: "Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre." Den som hade fått två talenter kom fram och sade: "Herre, du gav mig två talenter. Här är två till som jag har tjänat." Hans herre sade: "Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre." Den som hade fått en enda talent steg också fram. "Herre", sade han, "jag visste att du är en hård man, som skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut. Jag var rädd och gick och gömde din talent i jorden. Här har du vad som är ditt." Hans herre svarade honom: "Du är en slö och dålig tjänare, du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut. Då skulle du ha lämnat mina pengar till banken, så att jag hade kunnat få igen dem med ränta när jag kom."

Samtalsfrågor – ekonomisk bärkraft

1. *Hur god insyn har vi i församlingens ekonomi? Vet vi hur mycket pengar som läggs på församlingens grundläggande uppgift och hur mycket pengar som används för annat? Finns det några personer eller grupper som skulle behöva få större insyn i församlingens ekonomi i syfte att stärka det gemensamma ansvarstagandet eller för att kunna bidra till den teologiska reflektionen kring församlingens ekonomiska prioriteringar?*
2. *När och var förs de strategiska samtalen om församlingens ekonomi? Hur ser vi på ekonomiskt risktagande i vår församling? När törs vi satsa och vad satsar vi på? När vågar vi inte satsa fast vi borde ha det modet?*
3. *Varje församling firar gudstjänst, bedriver undervisning, diakoni och mission – nu och i framtiden. Vad tror vi att vi, i vår församling, kommer att behöva avstå från till följd av en sämre ekonomisk situation? Vad tror vi att vi, i vår församling, kommer att få möjlighet att satsa på till följd av en förbättrad ekonomisk situation?*

Pastoral *bärkraft - vår livskraft*

När den pastorala bärkraften är god;

- *Då finns levande gemenskaper där gudstjänst, undervisning och diakoni är centrala verksamheter och perspektiv.*
- *Då möts människor i olika åldrar också över generationsgränserna och fördjupas i sitt ansvarstagande i Guds mission.*
- *Då är det lokala engagemanget är lika självklart som det globala.*
- *Då är kyrkorna välvärdade och fungerar som betydelsefulla samlingspunkter och tydliga tecken på kyrkans närvaro över tid.*

En livsberättelse

"Pappa kom! Vi går in här! Det står att det är öppet!" Innan hon har fått något svar trycker nio-åringen ner dörrhandtaget, skjuter upp den stora kyrkporten och slinker in. Ute på kyrkogården rätar hennes pappa på ryggen. Han suckar lite trött innan han böjer sig ner och lyfter upp hennes lillebror på armen. Vänligt men bestämt säger han på det språk som är pappans förstaspråk och sonens andraspråk att nu är det dags att hänga tillbaka den lilla krattan och den blommiga vattenkannan på sina krokare bredvid de större vattenkannorna borta vid komposten. "Titta så många grusgångar som det finns att kratta här! Vi kan komma tillbaka en annan dag och kratta lite till!" Med de orden får han den lilla pojken att släppa taget om trädgårdsredskapen.

På väg upp mot kyrkan genskjuts de av barnens mamma som till sist har lyckats få bebisen att somna. Hon har också sett var dottern tog vägen. "Jag hörde musik därifrån", säger hon till sin man. "Det skulle verkligen vara typiskt om det första som händer är att vår familj kommer in och stör mitt i en begravningsgudstjänst! Vad ska folk då tänka om de nyinflyttade?" Hon himlar med ögonen innan hon raskt skyndar vidare för att köra upp barnvagnen på rampen intill trappan.

Redan i vapenhuset hör nykomlingarna ett sorl av röster som blandas med en angenäm doft av kaffe. "Hej mamma!" ropar dottern glatt från ett bord lite längre in. "Det finns kitor här! Jag får måla!" En äldre kvinna vinkar till förändrarna och kommer dem till mötes. När hon tar i hand presenterar hon sig med sitt namn och berättar att hon är en av kyrkvårdarna. "Vi har öppet här så ofta vi kan", säger hon inbjudande. "Kritorna ligger framme eftersom förskolan här bredvid brukar komma in ibland. Vill ni ha en kopp kaffe medan ni väntar på er dotter? Alla kan sjunga-kören är här idag och de ska precis fika. Det finns kaffe så det räcker till er också."

"Tack, det vore verkligen gott med en kopp" säger pappan utan att tveka. "Vi har krattat grusgångarna här utanför och det tar på krafterna!" Kyrkvärden skrattar och säger att det förstår hon verkligen. Hon ber en av körmedlemmarna att hämta ett glas saft till pojken som så duktigt har hjälpt vaktmästarna att kratta och sedan tar hon täten till serveringsbordet. "Vill ni ha smörgås eller sockerkaka är de bara att ta. Församlingens sorgegrupp brukar baka tillsammans så vi är väl försedda med bröd på det här stället! De testar ofta nya recept och vi behöver all hjälp vi kan få för att kunna hålla samma takt i ätandet som de håller i bakandet!"

Mamman gör tre stora smörgåsar till sig själv innan hon söker med blicken efter någonstans att slå sig ner. "Är det en präst som kommer gående där bor-

ta?" frågar hon nyfiket. "Javisst" svarar kyrkvärden. "Ni får gärna slå er ner hos honom om han ska fika nu. Han gillar sällskap!" Pappan tittar överraskad på prästen. "Honom känner jag igen! Han var med på mountainbiketräningen igår." Med uppspärade ögon stirrar mamman skräckslaget på honom. "Dopet!" utbrister hon. "Hur kunde jag glömma det! De andra är ju döpta! Och snart passar inte dopklänningen längre!" Pappan ställer de båda kopporna och saftglaset på en bricka. "Kom", säger han. "Vi går dit."

Hur vill vi agera, i syfte att stärka den pastorala bärkraften i vår församling, genom att fortsätta berättelsen i verkligheten?

En bibelberättelse

I Bibeln beskrivs hur några av de kvinnor som följde Jesus som hans lärjungar och bistod honom på hans vandringar kom till hans grav på påskdagen morgon och upptäckte att den var tom. Vi vet att kvinnorna berättade för andra vad de hade varit med om. De fick möta både änglar och den uppståndne Kristus. De sändes som förkunnare och budbärare med uppmaningen att vägleda andra till liknande möten. När kvinnorna tog till orda berättade de om den rädsla som först grep dem och gjorde dem förstummade.

När grips vi av en tunghäfta som hindrar oss från att berätta om möjligheterna att möta Jesus?

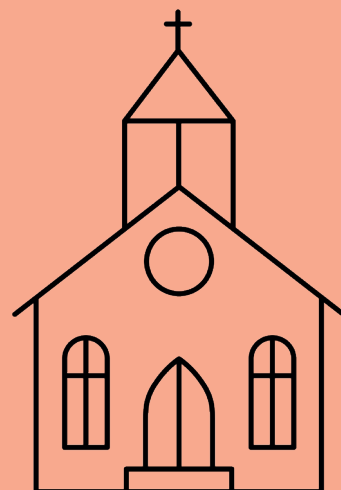
Så här står det i Markusevangeliet 16:1-8:

När sabbaten var över köpte Maria från Magdala och Maria, Jakobs mor, och Salome välluktande kryddor för att gå och smörja honom. Tidigt på morgonen efter sabbaten kom de till graven när solen gick upp. Och de sade till varandra: "Vem skall rulla undan stenen från graven åt oss?" Men så fick de se att stenen var bortrullad, den var mycket stor. De gick in i graven och såg en ung man i lång vit dräkt sitta där till höger, och de blev förskräckta. Men han sade till dem: "Var inte förskräckta. Ni söker efter Jesus från Nasaret, han som blev korsfäst. Han har uppstått, han är inte här. Se, här är platsen där han blev lagd. Men gå och säg till Petrus och de andra lärjungarna: 'Han går före er till Galileen. Där skall ni få se honom, som han har sagt er.'" Då lämnade de graven och sprang därifrån, darrande och utom sig. Och de sade ingenting till någon, för de var rädda.

Samtalsfrågor – pastoral bärkraft

1. När möts människor i olika åldrar i våra kyrkor och sammanhang? Vad händer då? Hur kan sådana möten ytterligare förstärka den pastorala bärkraften i vår församling?
2. Hur gör vi när vi rekryterar ideella medarbetare i vår församling och hur kan vi bli ännu bättre på att använda de ideella medarbetarnas olika kompetenser i Guds mission?
3. Maria från Magdala, Maria, Jakobs mor, och Salome gick tillsammans till Jesu grav. När de kom fram såg de att graven var tom. Budskapet om Kristi uppståndelse kom till dem utifrån som en överraskande gåva. Glädjen fick ett fäste i dem, mitt i förskräckelsen. Vad ger oss hopp när vi tillsammans ser och hör livet i vår församling?

För att få igång teologiska samtal om de fyra bärkrafterna i stiftets verksamheter har biskopar och prostar tillsammans utvecklat detta samtalsmaterial.

Varje bärkraft presenteras med hjälp av en livsberättelse och en bibelberättelse. Det finns också ett antal samtalsfrågor som vi hoppas ska ge inspiration till den gemensamma reflektionen kring respektive bärkraft.

- *“Vilka nådegåvor och vilka kompetenser har vi behov av i vår församling?”*
- *“Hur når vi samförstånd?”*
- *“När vågar vi inte satsa fast vi borde ha modet?”*
- *“Vad ger oss hopp när vi tillsammans ser och hör livet i vår församling?”*

Med flera och egna engagerande frågor ber vi om och hoppas på goda samtal som blir till välsignelse!

